

VECKOBLADET

21

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar 1987 13:e årg.

Lösnummerpris 2.00

Fredagen den 5 juni

Tetra på charmoffensiv

Tetra Pak försöker förbättra sina relationer med kommunen. Så sent som i vintras hotade företaget med att flytta utomlands om kommunen inte byggde en utfart till Tetra Pak i Råbyholms allé. Nu vill företaget att bråket skall vara glömt. Kommunledning och representanter från oppositionen har bjudits på besök på Tetra Pak.

Under det tre timmar långa besöket ställs inga som helst krav på vägar från Tetra Pak. Tvärtom. Tetra Paks ställföreträdande VD menar att förslaget med väg genom koporten är mycket bra eftersom den vägen dirket sammanbinder nuvarande Tetra Pak med det område där de räknar med att få expandera. Om Råbyholms allé påpekar VDn bara att den ligger nära bebyggelse och att "vi vill vara bäst när det gäller miljö också".

Försök imponera

I övrigt går besöket ut på att Tetra Pak försöker imponera på kommunledningen genom att med ord, siffror och rundvandring ge en bild av ett företag vars produktion bygger på en genial idé och som är stort, världsomspännande, expanderar osv. Efter att på så sätt i en mycket vänlig och förbindlig

anda ha visat på styrkeförhållandena mellan Tetra Pak och kommunen klämmer VDn till slut försynt fram sin önskan att Tetra Pak vill köpa mark på andra sidan motorvägen. Poängen är att marken ägs, inte av kommunen utan, av Wadmark. Tetra Pak vill att kommunen ska köpa marken av Wadmark för att sälja den vidare till Tetra Pak.

Den minnesgode vet att Tetra Pak har mycket goda erfarenheter av markaffärer mellan trion Wadmark-kommunen-Tetra Pak. Förra gången Tetra Pak behövde köpa mark ville Wadmark inte sälja. Han ville bara byta till annan jordbruksmark. Kommunen gick emellan och arrangerade en affär som var förmånlig för både Wadmark och Tetra Pak men som fick bekostas av skattebetalarna i Lund.

Vem vinner

Det är ännu inte klart vem som kommer att vinna eller förlora på affären den här gången. Det är emellertid helt klart att kommunen har ett bra förhandlingsläge gentemot Tetra Pak och att företaget är månt om att ha ett gott rykte i kommunen. Kommunen bör därför utnyttja sin position och ställa krav på Tetra Pak. Vill Tetra Pak expandera ska företaget också ta socialt ansvar och ansvar för miljön. Kommunen bör kräva att Tetra Pak anställer människor som har svårt att få jobb, t ex ungdomar och långtidsarbetslösa. Kommunen bör också kräva att företaget bygger ut sitt järnvägsspår så att även nya transporter till och från företaget kan ske med järnväg. Självklart måste kommunen också se till att den nya expansionen inte innebär utsläpp av hälsofarliga ämnen.

En alert kommunledning, som bryr sig om att lundaborna har jobb och en bra miljö skulle passa på tillfället och ställa dessa krav på Tetra Pak. Synd att vi inte har en sådan kommunledning.

Om vpk-kongressen

Den nyss timade vpk-kongressen ges stor plats i VB – så stor att vi har gjort ett åttasidigt nummer.

Man kan börja med att läsa styrelsens ledare på sidan 2. Därefter kommer på sidorna 3–6 en rad artiklar och inlägg om kongressen, både av personer som var där och sådana som följde händelserna hemifrån. Flera bidrag har lockats fram av Rune Liljekvists insändare i förra numret.

Afrikafest

Lördagen den 27 juni blir det afrikansk fest på Studentskegården, St Laurentigatan 7, kl 19. Arrangör är Internationella Arbetslag (IAL) och hedersgäster Nonkonzo Magubane och Madoda Makhubu, ANC-are från flyktinglägret Somafco i Tanzania. Ta med ost eller bröd och bandad afrikansk musik. Betala i förväg 25 kr till vin till Pelle Brolinson, PK-konto 560229-5536 (telefon 157051).

IAL är en liten, ideell fredsförening vars medlemmar jobbar gratis, mot mat och husrum. Just nu har man ett projekt tillsammans med Emmaus. Besök gärna lägret i Svalöv 21.6–5.7.

Medeltida kulturnatt

Det ska ju bli Kulturnatt igen, den 19 september. Lunds Kommunistiska Blåsorkester stod som bekant för ett av förra Kulturnattens mest uppmärksammande inslag med sitt tält på Stortorget, bykrytan med löksoppa, friluftsvisningen av "Potemkin" m m.

Det hela var lyckat. Men i orkestern enades man om att inte göra samma sak en gång till utan att pröva något nytt.

Ner i källaren

Resultatet har blivit att man tän-

ker dra sej tillbaka till medeltiden och ner i källaren. Det vill säga till St: Drottens ruin i Kattesund, som ju räddades åt eftervärlden med bl a vpk:s röster. Den ska för övrigt högtidligen invigas av riksantikvarie Biörnstad veckan innan.

Medeltiden blir utgångspunkten för Lunds Kommunistiska Blåsorkester på årets Kulturnatt.

Något formellt tillstånd att använda lokalen har orkestern inte fått ännu. Den har inte ens blivit inbjuden att delta i Kulturnatten. Men den antikvariska sakkunskapen är positiv så det lär inte bli några problem.

Intensivinternat

För att träna in sitt program inför Kulturnatten och andra begivenheter i början av hösten (trafikprogram, Kulturmejeriets invigning) tänker blåsorkestern ha ett intensivinternat på Hanö den 21–23 augusti. Nya musikanter är varmt välkomna, meddelas det.

Om Kulturnatten i källaren är inga detaljer klara än. Men det blir även andra inslag än musik och andra epoker än medeltiden. Förtäringen blir dock av medeltida karaktär (det har talats om klostertlikör).

Vpk Lund har lovat att medverka på olika sätt. Kanske blir det tillfälle att lyfta fram medeltida klasskampar som Per Stigman och Robin Hood.

Bli volontär!

Vi har sagt det förr men upprepar: VB behöver nya volontärer till hösten. Stimulerande arbete en lång onsdagskväll ungefär var tredje vecka. Kontakta någon av redaktörerna!

Hjärngrepp

Han lyfter huvudet från sina anteckningar. Kalufsen spretar ännu i en oavslutad tankegång.

Nu är det lunch, trots allt, och han tvingad en stund utanför kollegieblocket. Otåligt jagar han genom den sannolika vardagen mot en förmodad måltid.

Fyrtio minuter senare finner han sitt bås på UB och tanken tar vid där den stannat.

Alla strån lägger sig tillrätta i en fullt rimlig frisyra.

Karl Witting

I sista minuten

Ingen antikommersialism att vänta av Nils Gustavsson (s).

VPKs kongress

Frågan om partiledarskapet kom att helt dominera massmediabevakningen av VPKs partikongress, och visst upptog denna en stor del av kongressens tid. Andra viktiga frågor kom naturligt nog helt i skymundan, framför allt innehållet i det nya partiprogrammet. Efter en lång rad av kompromisser i olika instanser har partiet nu fått ett nytt partiprogram. Utan tvekan är det i alla avseenden ett bättre program än det som gällde fram till kongressen. Som exempel på förbättringar kan nämnas en klar analys av kvinnoförtrycket, en stark betoning av miljöfrågorna, och försöken att framhäva VPK som ett demokratiskt socialistiskt parti. Partiprogrammet har i långa stycken lämnat den traditionella kommunistiska retoriken och gör anspråk på att vara ett program för hela den socialistiska vänstern.

Programmet lider dock av allvarliga brister. Analysen av de sk socialistiska länderna är undermålig, strategiavsnittet outvecklat och kanske värst av allt: definitionen av socialismen är oandvändbar. Socialism definieras rätt och slätt som "gemensamt ägande", och kan vara både demokratiskt och diktatoriskt. (Vem som nu kan entusiasmeras av det). Därutöver är socialism bara en *strävan* efter en mängd av livets goda saker. Här är tydligen "rörelsen allt och målet intet".

Det är också betänkligt för VPKs trovärdighet att majoriteten avisade en programskrivning som entydigt slog fast VPKs vilja att som del av en framtida socialistisk riksdagsmajoritet respektera ett väljarutslag som försätter den socialistiska majoriteten i minoritet.

Visst var och är personfrågorna viktiga. För det är ju trots allt genom personer som politiken förs fram. Ingen låter sej bedras av enheten vid Lars Werners omval till ordförande. Werner har ett starkt stöd i partiet, men inte så starkt. "Jörn-ligan" insåg att Werner inte kunde besegras i ett val, och satsade i stället allt på partistyrelsen i övrigt, där man kammade hem en storseger. Den "nya majoriteten" som partiet begåvades med förra kongressen har ytterligare stärkt sina positioner, medan den socialistiska vänsterns positioner försvagats. Ingenting talar för att Wernerpolitikkens motståndare i partistyrelsen nu kommer att gräva ner stridsyxan, utan försöken att äta ut Werner kommer att fortsätta. Förmodligen blir det relativt lugnt i partiet utåt sett till efter nästa års val, men därefter – om inte förr – kommer det att blåsa upp till storm. VPK befinner sig i den för ett parti unika situationen att ha en partistyrelsemajoritet som framförallt valts på "meriten" att vara emot partiordföranden.

Den fråga många partimedlemmar – i Lund och annorstädes – nu måste ställa sej är

Vi var några tusen gamla progare som stod där med en får i ögonvrån och hörde Mikael Wiehe och Björn Afzelius sjunga "Victor Jara" på skivbolaget Amaltheas jubileum i Malmö Folkets Park i söndags. Det är befriande med konstnärer som tar ordet socialism i sin mun och inte flyr in i den cynism och mondänitet som nu präglar så många andra intellektuella. De står sig väl, de båda, och gör helt enkelt ett bra jobb med att bevara kontinuiteten från det tidiga 70-talets musikrörelse och samtidigt finna nya uttryck. Det var nämligen inte bara vi gamla som var där, mitt ibland oss stod 15-åringar, som när det begav sig med "Cheops pyramid" och "Vem kan man lita på" bara fanns som en glimt i ögonen hos lyssnarna. Förankringen längre bak i tiden var det heller inget fel på, fram klev här nämligen den nästan hundraårige Anton Nilsson, mannen som deltog i Amaltheasprängningen. Han hade svart hatt och käpp som han lämnade ifrån sig i det att han raskt greppade mikrofonen och höll ett brandtal om att ingenting var omöjligt om vi bara skolade oss och sen höll samman. Han slutade med ett leve för Sovjetunionen och den 70-årsjubilerande oktoberrevolutionen. Vi applåderade.

Renhållningsverket sprider skräp

När ni läser det här är det säkert redan klart: Lunds Renhållningsverk har beslutat teckna avtal om en "försöksverksamhet" med City Box Media AB. Företaget ätar sig att tillhandahålla 100–150 papperskorgar medan kommunen monterar, underhåller och byter reklam på papperskorgarna (mot särskild ersättning). För det är naturligtvis reklam det handlar om, på papperskorgarna finns små affischtavlor. Den kommersiella nedsmutsningen av miljön har därmed tagit ytterligare ett steg.

För borgarna är det här säkert inget problem – de skulle vara beredda att sälja reklamplatser på fullmäktigeledamöternas ryggar om villiga sponsorer fanns. Nej, intresset knyts till socialdemokraterna. Kommer renhållningsstyrelsen att få höra ett kraftfullt anförande där Nisse Gustavsson säger att socialdemokratin är det främsta miljöpartiet, ett bälverk mot de kommersialismens tentakler som inte nöjer sig förrän Lund ser ut som ett jävla tivoli?

Dessvärre blir det nog inget sådant anförande, socialdemokrater-

om VPK verkligen ser ut på det sätt som styrkeförhållandena vid val av partistyrelse och programkommission utvisar. Blir svaret på frågan ja, kommer det att leda till medlemsbortfall och passivitet, vilket kommer att förstärka den "nya majoriteten" ytterligare. Blir svaret nej, måste alla krafter redan nu sättas in för att förvandla den "nya majoriteten" till en "ny minoritet" vid nästa kongress. Hur som helst måste man vara född optimist för att se någon ljusning vid VPKs framtidshorisont. Fast det verkar finnas många optimister i VPK.

na kommer att ansluta sig och säga att det är väl inte så farligt med lite reklam på papperskorgarna. Skulle jag ha fel i min förmodan lovar jag att bokstavligen äta upp ett exemplar av denna text, offentligt. Jag skulle göra det med glädje.

Infighting

Det har varit partikongress, på flera håll. Det intressanta med miljöpartiets kongress tycker jag är hur tydligt mediefixeringen kom fram. Nu är det ju ett gemensamt drag i nyare svensk politik – det är väl bekant hur Olof Palme på sina valturner ständigt kollade sin minitve för att se hur han gjorde sig i Rapport. Men kanske behövs det mer sofistikerade metoder än att kongressen uppmanas applådera de inviterade journalisterna; nu slog det bakut och folk undrade var själva det politiska budskapet blev av.

I vpk är vi också pang på rödbetan men på ett lite annat sätt. Den hittills utförligaste politiska analysen av vår kongress har jag läst i "Proletären" (en av Sveriges bästa och rakaste tidningar, oumbärlig för den politiska allmänbildningen). Skribenten där pekar ut tre huvudfraktioner i vpk: den traditionellt kommunistiska, i arbetarklass och LO fackligt förankrade gruppen, med styrkan i det industriella Mellansverige, sedan centern kring service- och TCO-grupperna i storstäderna, med Werner som galjonsfigur, och

så till sist mellanskiktstvånstern med rötter i universitetsstäder som Lund. Det originella den här gången var att Lund & co inte stod isolerade utan bildade allians med centern i kampen om partiledningen och därvid nådde vissa framgångar. Om allt detta spelar någon större roll, verkar däremot mera oklart.

Skarpa tungor

På kongressen var tydligen våra skarpaste tungor i farten. Ack ja, Lunds politiska liv är ingen dålig träning för den stora världen och det skulle kunna gå ännu längre. Tänk er höra Kajsa Theander läsa lusen av någon lämplig skolminister eller Lars Bengtsson rikta nån av sina förintande sarkasmer mot ska vi säga Mats Hellström.

Allmänt är vi vpk-are förstärkt en bråkig samling och det vore märkligt om det inte märktes på våra egna partikongresser. Vår roll i den svenska politiken är sedan länge att s a s be borgarna dra åt helvete och lära socialdemokraterna veta hut och det är ett fruktansvärt viktigt arbete som ständigt pågår, oberoende av skenfaktningar på kongresser. Men jobbet sätter sina spår i vårt språkbruk och vår debattstil. Självt är jag närmast kolerisk och skulle skämma ut vpk totalt och jag kom på kongress. Nu ska jag dessutom vila upp mig för att kunna komma med nya rabiata inlägg i höst.

Lucifer

Småskog nära Lund

Miljöminister Birgitta Dahl tycks ha tagit intryck av VB:s kampanj mot det alltför intensiva jordbruket i Skåne, som inte bara är ett hinder för en vettig bostadsplanering i Lund, utan jämväl hotar grund- och havsvatten.

Nu säger Dahl att den som förorenar också ska få betala kostnaderna, i synnerhet som skattebetalarna i dagens läge subventionerar varje bonde med i genomsnitt 50 000 kronor.

Det blir till att bygga ordentliga gödselanläggningar i fortsättningen, att endast sprida gödsel i växande gröda och att på träda odla fänggröda. Djurbesättningar-

na ska decimeras med 1 miljon svin och 100 000 kor i sydsverige. Priset på kvävegödsel kommer förmodligen att höjas med 300 procent.

Under sådana omständigheter är det orimligt att det i nästan alla partier populära "goda jordenargumentet" används för att förhindra att bostäder byggs där det är som bäst för lundaborna. En riktig stad ska visserligen vara ganska tät och hög, men det behövs också bollplaner, läplanter och – varför inte – småskogar i Lunds omedelbara närhet.

FH

Den gamla vanliga motsättningen

Intryck från vpk-kongressen

Kongressen inleddes redan från början med skarp kritik av partistyrelsens interna arbete och arbetet i programkommissionen av Evy Gunnarsson och Per Sundgren från Stockholm. Det var under punkten verksamhetsberättelse. Karin Svensson Smith kritiserade PS för att vara för svagt i miljöfrågor. "När miljöfrågorna kommer i konflikt med andra frågor får miljöfrågorna stå tillbaka", sa hon. "För partiets framtid, för att nå ungdomarna är miljöfrågorna lika viktiga som marxismen."

Rolf Nilson tyckte att PS i verksamhetsberättelsen inte varit tillräckligt självkritisk. "Förra kongressens strategi att tillsätta två vice som skulle stärka ordföranden har misslyckats. Nu vill man göra om försöket men med högre potens", sa Rolf. Han kritiserade Viola Claessons avhopp och kallade det magplask. Han tyckte vidare att Viola och Jörn Svensson förverkat allt förtroendekapital genom att först ställa upp som motkandidater och sen ställa upp som vice till Lars Werner. Rolf kritiserade också partisekreteraren Kenneth Kvist för den dåliga organisationen i partiet.

Jörns vanliga

Behandlingen av verksamhetsberättelsen och kritiken mot PS pågick i flera timmar och drog ut över hela den första kvällen. Partistyrelsen bemötte inte kritiken. De flesta från PS valde att inte yttra sig alls. Efter några timmar hade Jörn ordet. Han varnade för faran av perspektivlöshet och att partiet riskerade att reduceras till ett nejsägarparti och överbjudarparti. Han menade att vi har för lite ideologi. Han jämförde med socialdemokraterna och menade att man kan drunkna i praktik. Han talade bra som vanligt, och fick många applåder. Han bemötte emellertid inte den massiva kritik som riktats mot partistyrelsens arbete.

När Rolf ytterligare några timmar senare fick ordet karakteriserade han Jörns inlägg som ett festtal av den typ som Jörn brukar resa omkring och hålla.

"Debatt" om programmet

Andra kongressdagen handlade debatten om partiprogrammet. Men man kan knappt kalla det debatt. Hela programmet behandlades på en gång utan att delas upp i olika avsnitt. Det innebar att ett inlägg från en talare i ett ämne inte kunde bemötas förrän en eller två timmar senare. Dessutom var talartiden tre minuter, så det var inte läge för sammanhängande förklaringar eller analys.

I stället för debatt blev det att delegaterna läste upp inlägg som de skrivit hemma och därför inte anknöt till vad tidigare talare hade sagt. I programdiskussionen märktes inläggen om kvinnoavsnittet speciellt. Det

var det avsnitt där flest talare yttrade sig. Dessutom hade de flesta talare samma åsikt, nämligen att programkommissionens förslag var bäst. Inte heller på den här punkten försvarade sig partistyrelsen. Först efter det att debatten var avslutad bemötte Kenneth Kvist kritiken och då på betydligt längre tid än tre minuter.

Hur stort stöd?

Valet av partiordförande var en annan stor punkt på dagordningen den andra dagen. Det rädde ingen tvekan om att Lars Werner skulle väljas. Ändå var det mycket snackande bland ombud och observatörer i foajen. Det verkade som om det utgick påbud om att Werner skulle

nerats av delegationer och som hade stort stöd bland medlemmarna, men där valberedningens majoritet hade föreslagit andra kandidater. Sven Persson sa sig ha mycket svåra arbetsförhållanden och vara utsatt för starka påtryckningar i valberedningen.

Det som syntes utåt var att han inte fick sin reservation tryckt utan var hänvisad till att uppmana delegaterna att ta fram papper och penna och anteckna hans förslag när han läste upp namnen från talarstolen. Spänningen inför PS-valet var mycket laddad. Rycktet spreds om strykningslistor och till slut blev oskyldigt pratande med kompisar från andra delegationer misstänkliggjort som otillbörligt konspirerande.

Bu mot Rolf N

Tredje dagens eftermiddag började så pläderingarna. Redan tidigt märktes av applåder att valberedningens förslag hade starkt stöd. Argumenteringarna gick i två riktningar. Den ena gick ut på att välja en partistyrelse som inte motarbetar ordföranden. Den andra att alla olika åsikter ska finnas representerade i partistyrelsen. Den mesta diskussionen handlade om de namn som fanns i Sven Perssons reservation. Många ombud pläderade också för eller emot Jörn Svensson eller Viola Claesson. Ingen räknade väl med att få bort dem ur partistyrelsen. Syftet var snarare att de skulle få så lågt röstetal att de inte skulle komma ifråga för VU eller som "överrockar" till Werner.

Argumenten för Jörn var att han genom sina besök i lokalorganisationer och med sina tal

entusiasmerar och ger visioner. Viola prisades för att hon deltog i utomparlamentariskt arbete i miljökampen. Hon hade "återerövat gatorna". I argumenteringen mot Jörn och Viola gick Rolf Nilson längst. Han sa att de hade konspirerat mot Lars Werner och han uppmanade ombuden att stryka dem från listan. Hans anförande möttes av kraftiga bu-rop.

Lika våldsamt bland medlemmarna?

Motsvaras då de våldsamma motsättningarna på kongressen av lika stora motsättningar i politiska åsikter bland vanliga medlemmar i partiet. Jag tror inte det. När man lyssnar på kongressdebatten är det svårt att förstå varför oenigheten tycks vara så stor framför allt varför denna otydliga politiska skiljelinje leder till så stormiga motsättningar.

Jörns supportrar argumenterade som om båda sidor hade extrema åsikter. De argumenterade för att det var viktigt med ideologi så att man fick intrycket att Werneranhängarna är helt ideologilösa. De kritiserade också resultatpolitik och samarbete med socialdemokraterna som något enbart negativt. När man vet att Jörn i praktiken inte brukar ha något emot uppgörelser med sossarna blir man något förvirrad. Werneranhängarna poängterade samarbetet med miljörelsen, kvinnorörelsen och fredsrörelsen som om motståndarna å ena sidan vill isolera sig från dessa rörelser och å andra sidan när de vill jobba där ta ledningen.

När man ser vilka distrikt som stödde Lars Werner resp Jörn Svensson framgår det emellertid att det bara är den gamla vanliga motsättningen i partiet som den här gången tog sig uttryck i Jörn-anhängare och Werner-anhängare. Att motsättningen under kongressen blev så våldsam och fanatisk berodde nog mycket på den turbulens som Jörn satt igång i sin personliga ambition att bli partiledare.

Den politiska motsättningen finns givetvis. Men den är inte starkare nu än tidigare och vi är vana vid den. I den spända atmosfären på kongressen kändes utgången som en besvikelse. Men i själva verket är det tveksamt om motståndarna stärkte sin ställning över partiapparaten. Det är positivt att motsättningarna i partistyrelsen har blivit tydligare. Vi vann frågan om hur kongressens valberedning ska utses nästa gång. Det kan ge en viss förhoppning om att det går bättre då. Motsättningarna är dock inte så stora att de spelar någon roll i det dagliga praktiska arbetet. Där visar det sig ofta i stället att det behövs både ideologi och resultatpolitik.

Kajsa Theander
observatör på kongressen

Hemma igen

Ja, nu är man hemma igen efter sitt livs första kongress, full med intryck. Ja det var mäktigt, massor med folk som hade åsikter, och som sa dem. Till och med jag var framme i talarstolen och yttrade mig, och det känns som en seger för mig (och kanske t.o.m. för kvinnokampen för det känns som att KAN JAG SÅ KAN ALLA).

Vad gäller kvinnorepresentationen över huvudtaget så blev jag positivt överraskad, det var riktigt många tjejer både i stolarna och i talarstolen. Det mest positiva med den nya partistyrelsen är ju att faktiskt hälften är kvinnor. Männtro det kommer att gagna kvinnopolitiken?

Man kan ju bli lite tveksam ibland när man ser hur politik går till ibland. Själv satt jag med i programkommittén för kvinnopolitik. Där enades vi om att inte ta något kvinnopolitiskt uttalande eftersom förslaget var så dåligt, ja nästan menlöst. Tiden var dessutom för knapp för att kunna skriva något nytt som skulle bli bättre. Det skulle också vara en markering att vi tyckte att kvinnopolitiken är för viktig för att hafsas över på endast några timmar. Däremot fick vi i uppdrag att i en mindre grupp sätta ihop punkter på vad vi tyckte var viktigt att det kom med, och hur det skulle se ut.

Nu blev det så att dessa punkter försvann någonstans på vägen, för då vi kallades till ett

tvåminutersmöte dagen efter hette det att de punkterna kunde vi ju inte ha med eftersom de inte var tillräckligt diskuterade, i och för sig sant men dagen innan hade vi ju ändå varit överrens om att de skulle lämnas till partistyrelsen för beaktande.

Men man får väl trösta sig med att det är på golvet politik skall bedrivas och inte skall väl vi vara ett toppstyrt parti? Men visst känns det lite bittert när t.o.m. kvinnorna slåss mot varandra. Jag skulle önska att det var lite mer; tillsammans skall vi kämpa mot, istället för mot varandra kämpa vi!!

Men visst fanns det många ljuspunkter också, valberedningen kommer i fortsättningen att utses av kongressombuden och ingen representant från partistyrelsen får vara med, och sen fick vi ju igenom motionen om Eritrea! Och sen fick jag ju igenom mitt tilläggsyrkande om att arbetsgruppen som ska se över Sveriges militära försvar också ska se över hur vi kan bygga upp ett civilt försvar. Även i programfrågan blev det en liten seger, där både kvinnooch miljökamper blev ganska nöjda.

Ja på det stora hela känns det som en bra kongress trots allt. Det har varit givande och mycket lärorikt. Och just nu känns det som om jag gärna åker iväg igen.

Lulu Andersen

Kollektivt ledarskap — men inte av en minoritetssekt

En rad händelser i vpk den senaste tiden har bekymrat mig, som Du nog vet Rune.

Bo Hammar tvingades redan förra kongressen bort från centrala uppdrag efter en samordnad aggressiv kampanj mot honom.

Kvinnoutskottet upplöstes av den nya majoriteten i partistyrelsen. En kritikstorm följde — men vad hjälper kritik när institutionen väl är erövrad?

Den av kongressen tillsatta programkommissionen desavouerade, dess programförslag omarbetades av partistyrelsen och förändrades samtidigt i vad jag skulle kalla reaktionär riktning (reaktionär = en strävan tillbaka till ideologiska ståndpunkter som övergivits som förlagade).

Så fick vi veta att den nya valberedningen hade en stark majoritet för Jörn Svensson som partiledare, trots att majoriteten av partimedlemmarna stöder Lars Werner.

En politiker kan vara för skicklig. Det är han när han skaffar ett sådant inflytande i beslutande organ att det avsevärt skiljer sig från hans inflytande i partiopinion och bland väljare.

När valberedningen insåg att Lars Werners återval var ofrånkomligt lade den förslaget om de tre överrockarna. Avsikten var tydlig: det gällde att säkra kritikernas fortsatta marsch mot makten. Men kongressen är jag på många punkter nöjd med. Skarp kritik riktades både mot valberedningens sammansättning och mot dess förslag om de tre vice ordförandena.

Detta utmynnade i ett majoritetsbeslut om att partistyrelsen i fortsättningen inte skall få tillsätta medlemmar i valberedningen (i kongressens valberedning hade den tre) och att kongressdelegaterna, inte distrikten, ska utse valberedning.

Detta torde öka demokratins verkningfält och minska utrymmet för fiffel. Kollektiv ledning har jag inget emot. Men det som hotade var ledning av en sekt inom vpk. Övriga delar av kollektivet skulle få se sitt inflytande minskat.

Särskilt glad är jag över att vår Eritrea-motion antogs av en stabil majoritet när den ställdes mot partistyrelsens yttrande. I fortsättningen stöder vi entydigt

Rune L. låtsas

Rune Liljekvist är i en insändare upprörd över att Gunnar Stensson och Rolf Nilson har krävt att Lars Werners motståndare ska avgå ur partistyrelsen, men han tycks inte oroa sig för att dessa ville peta Werner! Rune låtsas att det rör sig om rätten att ha en annan uppfattning, men i själva verket pågår förstås en strid om partiets politik. Vad Rune anser om den striden framgår inte.

RL vill framstå som den som verkligen stöder en fri och öppen debatt, men frågan är om inte hans håg står till interndebatter av olika slag. I sådana sammanhang kan han vara ännu skarpare än i sin insändare, t ex kräva en plattform för VB så att det inte kan

stå vad som helst i tidningen, eller vilja lägga ner VB om den fortsätter att vara "intern".

Med intern avses då att vara plump och kritisera partikamrater eller ifrågasätta partiets politik. Nej Rune, där går du nog på en nit. Vi på VB underkastar oss aldrig någon form av munkavel. En tidning ska stå på fri grund, redaktörer kan avsättas men aldrig plattformas.

Finn Hagberg

Stackars VB!

I nummer 19 av VB förtäljer vpk Lund i ledaren om hur hela kongressdebatten utvecklats till en komplot inom vpk. Gunnar Stensson fyller på med att säga samma saker en gång till i en lika lång spalt brevid, den här gången märkt debatt. Stackars VB-skribenter. Om inte hela partiledningen överensstämmer med de egna åsikterna, då blir man (i centralismens, och antipluralismens namn?) sura. Då måste man slänga lite skit på partikamrater.

Patrik

Vad jag skrev i Lunds lilla VB spelade väl ingen större roll. Men jag är glad att se att många vpk:are delade mina uppfattningar. Och jag tackar vpk Lunds duktiga kongressdelegation.

Gunnar Stensson

Vpk — ett parti med (minst) två huvuden?

Är partimajoriteten en sekt?

Replik till Gunnar Stenssons svar på min insändare i förra VB. Låt mig först deklarerarar var jag står, för att undvika missförstånd: Valet av Werner var det bästa som kunde ske för partiet. Jörn Svensson är inte lämplig som partiordförande. Valberedningens idé om kollektivt ledarskap i toppen är bra (även deras förslag i personfrågan) – även om det formellt inte tillhörde valberedningens bord s a s.

Kongressens beslut om valberedningens sammansättning och val var bra. I Eritreafrågan är vi överens.

Men det var inte detta mitt inlägg handlade om. Jag vände

mig mot konspirationsteorierna. Att valberedningen var manipulerad etc. GS var i affekt hoppades jag. Nu är kongressen över. GS fortsätter att hävda att valberedningen var manipulerad (se avsnittet om politikern som skaffade sig inflytande o s v.) Inte bara det, nu tycks majoriteten av kongressombuden också ha varit "manipulerade". GS skriver att "det som hotade var ledning av en sekt inom vpk".

Låt oss se på andelen röster i valet av ordinarie partistyrelse-representanter, som hör till denna "sekt". Gudrun Schyman (83%), Viola Claesson (78%), Jörn Svensson (72%), Paul Lestander (69%),

LO Hagberg (67%), Lennart Beijer (65%), Bertil Måbrink (62%).

Om dessa personer tillhör en "sekt" som hotar ta ledningen i partiet EMOT MEDLEMSMAJORITETEN, så återstår för kritiker-na att förklara hur de kunde bli valda med dessa röst-siffror.

Som jag ser det måste det betyda att antingen 1) har det förekommit en gigantisk manipulation vid valen av kongressombud i hela partiet, eller 2) att ombuden inte begriper vad det är frågan om (till skillnad mot Gunnar Stensson och Rolf Nilsson) eller 3) att de faktiskt representerar vad medlemsmajoriteten tycker.

"Det går aldrig att besegra en valberedning" brukar det sägas. Det är riktigt när det gäller att placera in alternativa namn. Men det gäller inte strykningar! Jörn Svensson, symbolnamnet för "sekten" ströks av 75 ombud. Det är inte ens Skånes och Storstockholms samlade ombud. Det visar att pressdebatten före kongressen överbetonade motsättningarna. Det är själva poängen i mina två inlägg: att debattörerna låtit sig ryckas med av pressdebatten och ev intern information. Min förmodan att "lundademokraterna" hamnat i affekt var fel. Det tycks ha tappat huvudet. Leta under armen!

Rune Liljekvist

Fel, Rune!

Visst var jag förbannad när jag föreslog att man skulle stryka Lennart Beijer, Viola Claesson, Bertil Måbrink och Jörn Svensson i valet av partistyrelse. Men det har ju inget med sakfrågan att göra. Möjligen påverkade det mitt ordval.

Poängen är att jag hade rätt att vara förbannad. Valberedningens majoritet hade konspirerat för att få bort Lars Werner, och när det misslyckades ansträngt sig för att göra livet surt för honom, och som om det inte var nog gjort allt för att trycka ner den blide Sven Persson från Blekinge när han hävdade att det var bättre att Skåne representerades av någon som vi själva nominerat, i stället för Karin Lentz.

När ordförande Lennart Beijer talade enligt formulär A: "Kamrater, var sakliga, skilj på sak och person" osv, var jag duktigt trött på allt hycklande och på sårade oskulder.

Sven Persson sa på sitt för-synta sätt att det var en aning lättare att vara ensam kommunist bland borgare och sossar i en kommunal nämnd, än att ha avvikande åsikt i kongressens valberedning. Borgare och sossar hade vanligt hyfs och folkvett.

Jag är dessutom intill döden trött på alla, som inte gitter lyssna eller inte vill förstå!

En gång för alla: jag har sagt att vpk behöver en partistyrelse där verkställande utskottet på ett konstruktivt sätt vill samarbeta

med Lars Werner. Det är inte det samma som politisk rikriktning! Jörnligan var och är olämplig eftersom de under tre år har visat att de inte vill och inte kan samarbeta!

Det finns en mycket motbjudande dubbelmoral som jag vill punktera. Den går ut på att man inte skall bedriva personkritik när den angripne har chans att försvara sig, utan genom förtal och ryktesspridning. Man säger att det inte är personen LW man är ute efter, men . . . "du ska veta att han krökar för hårt och är lat".

När man, som jag, efterlyser politisk debatt och kritik, svarar man med festtal. Det förekom ingen politisk kritik eller självkritik från någon i Jörnligan under hela kongressen.

Det fanns tydliga politiska skillnader som klarast kom fram i Lars Werners och Viola Claessons

inledningsanföranden, samt i debatten om Ny Dag.

Lars Werner höll ett mycket bra tal där han gjorde klara markeringar för ett öppnare parti och en mera ödmjuk inställning till rörelsen utanför partiet.

Viola Claesson drog iväg åt motsatt håll. I hennes ögon har Sverige utsatts för en högerkupp där K-O Feldt är centralfiguren, möjligen inblandad i mordet på Olof Palme. Invandrarfientliga pöbelfasorier är bara toppen på ett gigantiskt isberg. Konsekvenserna för vpk:s del av en sådan världsbild blir rimligtvis slutenhet, hemlighetsmakeri och i extremen underjordisk verksamhet.

Jag tror i all beskedlighet att Lars Werners världsbild och parti-uppfattning är mera verklighets-förankrad och fruktbar.

Med huvudet under armen
Rolf N

En organisation i kris

Den 23 maj ventilerades i Lund en avhandling om en organisation i kris, *Desirée Haraldssons* "Skydda vår natur! Svenska naturskyddsföreningens framväxt och tidiga utveckling" (Lund University Press).

Svenska Naturskyddsföreningen hade bildats 1909 i en situation där många människor kände oro inför det hot som den allt hänsynslösare exploateringen av det svenska landskapet genom den fortgående jordbruksmoderniseringen och industrialiseringen innebar för unika och oersättliga naturmiljöer. Det var f.ö. samma år som vår första naturskyddslagstiftning drevs igenom i riksdagen.

Entusiasmen var i början hög, och medlemmar strömmade till i stora skaror. Det såg ut som en ny folkrörelse var på väg att födas. Men omkring 1920 började medlemskurvan vända neråt, en tendens som en för ändamålet tillsatt kommitté endast temporärt lyckades hejda.

Målsättningsdiskussion

Parallellt med den alarmerande medlemsutvecklingen sön-derslets organisationen av hårda meningsmotsättningar om sin egen

yttersta målsättning. De ursprungliga initiativtagarna, mest forskare och naturidealist, var främst inriktade på det som i den internationella naturvårdslitteraturen brukar kallas "preservation", skydd av unik, skön eller vetenskapligt intressant natur mot människans och hennes ingrepp. Det inbar bl a att man endast i mycket begränsad utsträckning var villig att släppa in turismen i känsliga naturområden. En inställning som bara kunde appellera till en liten, exklusiv elit.

Det är knappast förvånande, att en motströmning snart gjorde sig gällande. Dess företrädare talade för "Conservation", skydd av naturen inte mot utan för människan, vilket innebar att man måste avvaga naturskyddsintresset mot turist- och exploateringsintressena.

Under trycket av medlemskrisen drev preservation-anhängarna sin ståndpunkt till ytterlighet. En av dem, Thor Högdahl, utslungade ett våldsamt anatema mot industrin: "storindustrin representerar en makt som står över lagen, över folket, och mot vilken man i dessa mammonsdyrkans tider icke dristar att höja ett ord".

Det lät ju radikalt och bra.

Naturskydd för alla

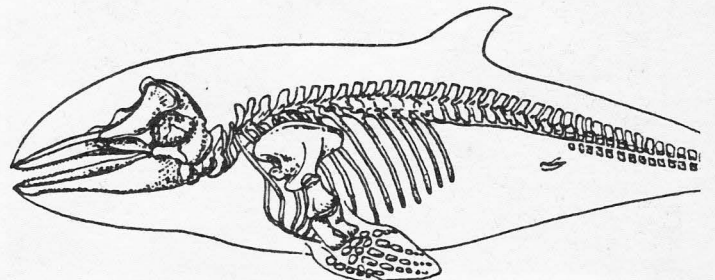
Dock segrade inte preservationisterna, till lycka, tror jag man kan säga, för SNF och naturvården. Organisationen slog alltmer avgjort in på conservationlinjen, riktade in sig på ett naturskydd som kunde bli en angelägenhet för stora befolkningsgrupper och inte bara för några få experter. Därigenom kunde den överleva och stå beredd för nya insatser, när miljöproblemen under seklets sista tredjedel blev oavvisligt aktuella.

Desirée Haraldsson hör till de

historiker som inte nöjer sig med att berätta en god historia utan söker skeendets regelbundenheter. Hon finner att Högdahls och de andra preservationisternas hållning överensstämmer med ett inte ovanligt handlingsmönster som organisationsforskare funnit, när de undersökt hur en organisation på tillbakagång agerar: "Man kan välja att hålla fast vid ett primärt grundmål och inrikta sig på att bli en förening för en liten sluten krets som håller fast vid ursprungsprinciperna".

Kanske är detta en tillfällig empirisk generalisering. I varje fall är det skälet till att jag vågat besvara VB:s läsare med referat av en akademisk avhandling.

Lars-Arne Norborg

TUMLARE. Skelett

Onödiga p-platser

Vpks reservation mot kommunfullmäktiges beslut om stadsplan vid Klostergården:

"... I planen föreslås också parkeringsplatser för den nya bebyggelsen, men också ersättningsplatser för dem som inte används. Ändå planeras en fördubbling av p-platserna utmed Sunnavägs norra sida... Antalet parkeringsplatser i planen är således starkt överdimensionerat. Det visar sig att 139 parkeringsplatser för mycket har redovisats, sannolikt som en följd av ytterst otillfredsställande parkeringsvillkor för hyresgästerna i AB Klosterhus fastig-

heter norr om Sunnaväg. Dessa tvingas nämligen hyra en parkeringsplats oavsett om de har bil eller ej, något som naturligtvis leder till att p-platserna står tomma. Klostergården uppvisar också ett lägre bilnehav än genomsnittet i Lund. - Ett av de föreslagna, helt onödiga områdena... utgör i dag en vacker gräsamatta med uppvuxna träd och har stor betydelse som grön oas vid infarten till Klostergården och Sankt Lars. Det måste vara helt fel att asfaltera denna gräsamatta till en jättelik parkeringsplats, särskilt som den inte behövs..."

Odrägliga friytor

Vpks reservation mot kommunfullmäktiges beslut om stadsplan i kvarteret Bollen på Väster.

"... Till yttermera visso hamnar de knappa friytorna på ett betongdäck på en (1) meters höjd över omgivande gator och gårdar, ovanpå ett underjordiskt garage.

Det innebär bl a att de träd som ritats in på illustrationsplanen... aldrig kommer att kunna nå den visade storleken. Träd ovanpå betongdäck kan ju aldrig bli särskilt stora, och de knappa friytorna kommer att bli helt odrägliga att vistas på..."

Redan längden deprimerar

Vpks allmänna reservation till gatu- och trafiknämndens budgetförslag.

"... Vpk står ensamt även i en del andra frågor. Vi vill inte ge anslag till Västra Ringen och Råby-

holms allé. Totalt blir det en samhällsekonomisk besparing om 35,8 miljoner (6 miljoner 1988) - inte dåligt av ett parti som brukar anklagas för överbudspolitik.

En smula slösaktiga är vi när det gäller busstaxorna. Här vill vi

"Bilismen måste stävjas genom lagstiftning, ekonomiska pålagor och fysiska hinder."

nämligen frysa årets taxor för att stimulera till kollektivåkande. Men kanske ökar antalet åkande om avgifterna hålls nere? Kanske kan tidsdifferentierade taxor, servicebussar, nattbussar, arbetsbussar, en ny busspark med avancerad teknik för avgasrening göra att bilen lämnas hemma (eller skrotas).

Bilismen förstör vår stad i många avseenden. Det är deprimerande att bara föreställa sig längden av den lista som skulle behövas för att samla alla argument mot bilar i städer. Emellertid är

det som bekant bekvämt och roligt att sätta sig i en bil. Därför hjälper det inte med bara förnufts- och moralargument. Bilismen måste stävjas genom lagstiftning, ekonomiska pålagor och fysiska hinder. I årets budget har vi därför föreslagit att ytterligare 2 miljoner ska tas ut genom höjda parkeringsavgifter.

I nästan alla andra frågor har vi varit överens med socialdemokraterna gentemot de borgerliga. Den insiktsfulle Lars Åström (s) har lagt förslagen och vi har lättjefullt kunnat haka på..."

VPK-glimtar från landstinget

Mat blir SAS-vinst

"Självfallet ska man se till att kvaliteten på maten är god inom sjukvården, men SAS säger sig kunna demonstrera det fantastiska tricket att både höja kvaliteten och sänka kostnaderna, och vet naturligtvis hur man gör när man förvandlar medborgarnas inbetalda landstingsskatt till vinst i det exklusiva flygföretaget."

6 timmar även i Skåne

"I sjukvården skulle sextimmarsdagen förbättra arbetssituationen för de anställda, som bättre skulle orka ta hand om och engagera sig för patienterna. Därmed skulle reformen ge en bättre vård och en bättre omsorg. Vårdarbete är ofta tungt och slitsamt vilket speglas i hög sjukfrånvaro, och dessutom gör arbetssituationen det svårt att rekrytera personal... Landstinget ska naturligtvis värna om sina anställda och se till att skapa bästa möjliga arbetsförhållanden. Om man sänker arbetstiden förbättrar man för både anställda och patienter."

Använd oblekt papper!

"Det blekta pappret innebär slöseri med pappersråvaran eftersom ungefär 10 procent går bort vid blekningen. Blekningen leder också till att pappret blir 10-15 procent dyrare. Från pappersbruket sker idag stora utsläpp av miljögifter... Blekningen drar också mycket energi och landets framställning av blekt papper kräver ungefär den mängd energi som årligen produceras av de båda reaktorerna i Barsebäck."

Permanent katastrof

"Nu står vi inför en semesterperiod då situationen på personalsidan är ännu sämre än förra året. Under det gångna året har inget gjorts för att vända trenden och sommarvårdskatastrofen är ett faktum. Ett förhållande som är på väg att permanentas och bli en vårdkatastrof året runt."

Egna tulpaner

"Under många år var växthus-

personalen vid Sankta Maria till stor glädje för patienter och personal i sjukvården i Helsingborg. Den yrkesskickliga personalen vid växthusen ombesörjde leverans av bl a tulpaner, påsk- och pingstliljor och julgrupper av hög klass till lasarettensheterna, vårdcentralerna, långvårdsklinikerna, sjukhemmen och andra ställen inom sjukvårdsdistriktet.

Under maj månad i fjor ställde en mycket stark opinion krav på att växthusverksamheten skulle bibehållas. En tredjedel av de anställda i sjukvården i Helsingborg eller 2100 personer under-tecknade namnlistor med kravet. Den kraftiga opinionsyttringen var dock otillräcklig för att påverka direktionen. Dessutom av-slog landstingets majoritet vpks motion om bibehållande av växthusverksamheten."

Ingen dum idé att större institutioner odlar blommor för eget behov. Vi tänker med saknad på SJs stora och välskött trädgårdsavdelning som fick utländska turister att falla i förundran inför de svenska stationerna.

Lyckad historia om misslyckad järnväg

En grupp tågentusiaster i Lund har under några år forskat kring Bjärred-Lund-Harlösa järnväg, förkortat BLHJ, och dess föregångare Lund-Bjärred järnväg och Lund-Revinge järnväg. Forskarmödan har nu resulterat i boken "BLHJ - Lunds stads järnvägar 1901-1939".

Boken ger en intressant och levande beskrivning av BLHJs något krokiga historia. BLHJ hade rykte om sig att vara Sveriges olönsammaste järnväg. Det låg väl en viss sanning i detta rykte. En av orsakerna var svårigheterna med att "komma till skott". Det tidiga 1900-takets järnvägsbyggnad vilade till största delen på privata initiativ. I bokens inledning skildras hur Lund ständigt kom på efterkälken i järnvägsplaneringen. Konkurrensen var hård, och Malmö som kanske hade driftigare kapitalister kunde ganska lätt bygga järnvägar i Lunds omland. Dalby har, tvärt emot vad många tror, aldrig haft järnvägsförbindelse med Lund, däremot med Malmö. Eslöv och Landskrona stödde också järnvägsprojekt som "låg i vägen" för Lund.

Invecklade turor

Allt detta belyses på ett ingående sätt. Ibland verkar det lite mastigt och invecklat, men turerna var ju också ganska invecklade. Skildringen lättas upp med levande beskrivningar av vardagen, både allvarliga och lätta händelser. Bengt Lidforss klassiska satir om Bjärredsbanan finns givetvis med på ett hörn. Man nämner också ett drastiskt exempel på konkurrens mellan järnvägsbolagen, nämligen ett dråp som skedde när två rälare från olika banor möttes.

Men BLHJs problem kunde inte endast skyllas på senfärdighet och viss amatörmässighet. SJ visade stor oginhet, Revingebanans tåg fick t ex inte gå in till Lund C, utan vände vid Högevall eller Lunds Södra. Privatbanorna kunde också göra livet surt för varandra på olika sätt. Bättre samarbete och samordning kunde kanske lett till att delar av BLHJ överlevt.

Hårt och mjukt

Många lite överraskande fakta kring nedläggningen kommer fram. Visste ni att Bjärredsbanan revs helt efter nedläggningen 1939? De industrispår på Väster som brukar anses som de sista resterna, började läggas ut först 1943, och flyttades några år senare pga av bostadsbyggande vid det som nu är Lokföraregatan. Detta kommer fram i den goda blandning av "hårddata" och "mjukdata" som präglar boken. Varje kapitel inleds också med ett passande litterärt citat. Boken är rikt illustrerad med både fotografier, kartor och teckningar, någon gång placerade utan något större samband med närliggande text. Boken avslutas också med tabeller och bilagor över personal, vagnar, byggnader m.m.

Kortsynta beslut

Boken ger också anledning till reflektioner om beslutfattares kortsynthet. Bjärredsbanan hade ju kommit väl till pass för dagens

pendlare. Låt oss hoppas att samma kortsynthet inte leder till Simrishamnbanans slutliga upprivande. För den leva, kanske bokens slutord: "Låt oss hoppas på en framtid då miljövänliga elmotorvagnar transporterar de många pendlarna från Bjärred och Sandby till Lund" också kan bli verklighet.

Ett stort tack till författarna för nöjsam och intressant läsning.

Hans Persson

PS. Hur får man tag på boken? Veckobladetsredaktören Gunnar Sandin är en av författarna, så tittar ni noga finns det säkert upplysningar om detta på annan plats i Veckobladet.

Billigast bli medlem i Föreningen Gamla Lund genom att betala 50 kr på postgiro 27 19 01-1. Eller köp boken på Kulturen där en BLHJ-utställning visas. En inbunden (och dyrare) upplaga utkommer inom kort på Frank Stenvalls förlag. GS

Järnvägsdebatterna var ofta hårda i Lunds stadsfullmäktige. Har en teckning i Arbetet från 1920. Petersson var trafikchef, Möller järnvägsstyrelsens ordförande och Jensen stationskarl och s-riksdagsman. (Nu-fortiden är det bara VB som har politiska karikatyrer från Lund).

Från det kommunala

Bort med den privata bostadsförmedlingen!

Kommunens bostadsförmedling är öppen för alla. Man må tycka vad man vill om köreglerna - men de är åtminstone offentliga och de är möjliga att diskutera och påverka. Det är dock bara en mindre del av de lediga lägenheterna som går den vägen. De flesta fördelas i stället på den marknad som borgarna kallar "fri" - den privata. I verkligheten är den privata marknaden öppen bara för den som har goda kontakter och - viktigast - gott om pengar. Fördelningen av bostäder är alltså en klassfråga, och därtill en invandrarfråga. På två år har 4 invandrarfamiljer fått lägenheter hos 1 privat fastighetsägare. Det är allt. Nu kräver vpk i en motion till fullmäktige: låt alla lediga hyreslägenheter i centrala stan gå genom kommunens bostadsförmedling.

Sommarnytt från socialen

Studenter får inga studiemedel under de tre sommarmånaderna. Har de otur får de inget sommarjobb heller. Hittills har de i sådana fall kunnat få hjälp med upp till tre månadshyror av socialnämnden. Nu har nämndens borgerliga och socialdemokratiska ledamöter bestämt, att behovet egentligen bara existerar i två månader. Juni-hyran betalas i maj, då studenten har studiemedel, har de listigt räknat ut. Återstår juli och augusti. Vpk-arens stillsamma påpekande, att septemberhyran i gengäld skall betalas i augusti, då inget studiemedel utgår, fick visserligen en och annan att se lite bekymrad ut. Men ändringen beslöt man ständaktigt om...

Gå och lyssna på fullmäktige nästa torsdag! Kl 18 i Stadshallen.

Repetitionsproblemen

Fastighetsnämnden saboterar ombyggnadsplanerna för Lilla Teatern så att Teaterbanken riskerar att bli en halvmessyr. Det är repetitionslokaler som saknas.

Men i kanske ännu starkare behov av repetitionslokaler är teatergruppen Proteus. För några år sedan flyttade de till Folkparken, men där fick de bara ha verkstad och kontor. Under en tid har de repeterat i en lokal på S:t Lars men där drar forskningsbyn Ideon in nu.

Proteus är en av landets äldsta fria grupper (22 år) men fram-

gångsrika föreställningar med goda recensioner och hög ålder skänker inge trygghet. Lunds kommun (Kulturstödetsnämnden) ger Proteus 125 000 kr per år med ena handen medan den andra handen (Fritidsnämnden) genast norpar 40 000 av dem i hyra. Nu börjar tålamodet hos dem att tryta och de hotar lämna Lund om inte förhållandena blir bättre.

Proteus är en professionell ensemble med produktioner av god klass. Det skulle vara en kulturpolitisk skandal om de måste lämna stan.

Men om Elverket fick bli en stor teater work-shop kunde Proteus repetera där på dagtid och amatörteatergrupperna i Lilla Teatern utnyttja kvällar, nätter och helger. Visst kan man förutskicka samarbetsproblem, men sådana är ju till för att övervinnas. Och det bästa är att det inte behövs några omfattande ombyggnader av Elverket. En oöm lokal med möjligheter till massor av flexibla tillfällighetslösningar är säkerligen den bästa kreativa grogrunden för nyskapande teater.

Rabert Berg

Postgiro 17 459-9. Prenumeration 90:-/år
Sättning och lay-out: VB-red på acupress, Fabriksgatan 2, Lund
Tryck: acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondesson.
Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsman-
nens egendom. Red förbehåller sig rätten att korta insändare. För
obeställt material ansvarar ej.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet,
Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:
Postnummer: Postadress:

Inga påtryckningar

Under rubriken "Från det kom-
munala" berättas i Veckobladet
nr 19 att jag vid ett KS samman-
träde lagt min panna i djupa veck.
Att utsidan av mitt huvud skulle
vara av intresse ur kommuna-
politisk synpunkt hade jag aldrig
trott, men eftersom så tydligt är
fallet önskar jag informera Vecko-
bladet om att min panna alltid
ligger i djupa veck p g a anlag för
rynkor.

Av större intresse är Sven-
Bertil Perssons fråga vad som hänt
med skrivelsen från Stödskommittén
för Centralamerikas folk. Vi
har undersökt på stadskansliet
och andra förvaltningar, men kan
konstatera att den inte finns
registread, varför Sven-Bertil Pers-
son kontaktats. Förhoppningsvis
har Stödskommittén en kopia.

Slutligen påstår att jag utsatt
energiverksstyrelsens ordförande
för påtryckningar. Detta påståen-
de förekom även på styrelsens
sammanträde och dementerades
av ordföranden. Det är inte mitt
sätt att arbeta att utsätta andra
för påtryckningar. Jag anser att
varje facknämnd arbetar under
eget ansvar. Däremot måste det
vara min skyldighet att försöka
sprida information om ex bak-
grunden till olika förslag. I det
aktuella ärendet bestod mina "på-
tryckningar" i att jag kontaktade
ordföranden och bad att han
skulle tala med kommunens för-
handlare för att få hela bakgrunden
till förslaget till avtal om avfalls-
hantering. Däremot gav jag inga
synpunkter på energiverkens för-
slag.

Med vänlig hälsning
Gunnar Hellsvik

Sommar vid Hjertasjön

Vpks sommarläger vid Hjertasjön
den 25 juli-2 augusti kommer i år
att samla ett fyrtiotal deltagare,
varav ungefär hälften är barn. Näst-
anta alla har varit med tidigare men
nyttillskott finns, t ex Maria från
blåsorkestern. Kanske kommer
därmed de musikaliska inslagen
att öka.

Ansvarigruppen har brytt sina
hjärnor för att hitta teman till för-
middagsseminarierna under pres-
senningen. I år tycks dessa kom-
ma att handla om kongressen,
Öresundsbron och järnvägspolitik,
kommundelsnämndsarbete, Skå-

Ambitiös Arbetarteater

Lunds Arbetarteater är en ama-
törteatergrupp som varit
verksam i Lund några år. Det
finns ju i Sverige nu, delvis efter
finskt mönster, en arbetarteater-
rörelse som ser teatern i ett
större politiskt och socialt sam-
manhang samtidigt som man tar
till vara på spelglädje och ama-
törism i god mening.

Lundagruppen har verkat
några år och tagit den inte ovän-
liga vägen via revy och Dario Fo
till mera krävande uppgifter.
Under maj har man haft premiär

på "Lycko-Lisa", Agneta Pleijels
pjäs från 1979 om det postindu-
striella samhället som inte tycks
behöva alla sina människor.
Valet av pjäs är förstäeligt,
ämnet är centralt och scenogra-
fin hanterbar: det hela handlar
om en tänkt rättegång där den
obehövliga Lisa får svara för sitt
liv. Men tiden rinner fort och
nog finns det i pjäsen repliker
och stilgrepp som tydligt date-
rar den och ställer sig i vägen för
dess budskap.

Jag blev imponerad över

vilka mänskliga resurser det
tycks finnas i en liten amatörte-
atergrupp och jag tyckte om Kaj
Chydenius musik. Det känns
tveksamt att nämna namn men
Ylva Härdig i huvudrollen som
Lisa var så levande, stark och
uttrycksfull att man bara för
den skull kommer att minnas
uppsättningen. Pjäsen kommer
att spelas också under hösten,
man kan beställa en föreställ-
nin eller bara passa på att se den
när tillfälle ges.

Sten H

ÅRs utsläpp

I måndagskväll var Klostergårds-
borna samlade till möte på inbju-
dan av SAP Söder kring ÅRs ut-
släpp. Företaget var representerat
av sin tekniske chef Kjell Nilsson
och informationschefen Christina
Drotz. Från länsstyrelsen fanns
Torsten Dahlgren och från miljö-
och hälsoskyddsmyndigheten Boris
Holm (s).

Av de tabeller som presenteras
av ÅRs ledning framgick att
utsläppen hade minskat med cirka
20 procent, från 1335 till 1035
ton om året, och att man 1989
beräknades vara nere i 800 ton.
Plaströken har man börjat försöka
begränsa genom att på en av de
fyra maskinerna montera in
"sandlådor". Om detta visade sig
framgångsrikt skulle man utrusta
även de andra maskinerna med
samma reningsverk.

Vad bullret beträffar låg natt-
värdet enligt miljö- och hälso-
skyddsmyndigheten på
45 decibel i husen närmast järn-
vägen.

Christina Drotz hävdade att
lastbilstransporterna av de färdiga
produkterna från ÅR orsakade
större utsläpp än tillverkningen.
På detta genmålde Boris Holm, att
ÅR en gång i tiden hade flyttat
från Malmö till Lund just för att
man erbjöds stickspår från södra
stambanan. Varför använde man
sig inte av detta för att få en re-
nare miljö?

Det frågades på mötet om fö-
retaget inte kunde påverka sina
kunder till att exempelvis använda
förpackningar utan guldfärg,
vilket skulle eliminera en hel del
föroreningar. Man efterlyste också
företagets sociala ansvar. Vid in-
stallering av ny utrustning måste
det vägas in utsläppsproblemen.
Till detta sade ÅRs representan-
ter att de inte varit oberörda av
den allmänna opinionen på Klos-
tergården. Men mötet lät sig inte
övertygas. Företaget tänker på
profiten, vi får ta hand om skiten,
sade någon.

BLÅSORKESTERN. Lö 6.6 kl
10.40 samling Mårtenstorget för
spel på appellmöte om Palestina.
Nr 1, 2, 8, 12, 27, Nkosi, La con-
signa. Ta med reservnoter. Ut-
skick kommer före högsommar-
ren.

VANDRINGSSEKTIONEN. Lö
6.6 kl 16.40 på Hovedbangården:
avfärd till Toscana.

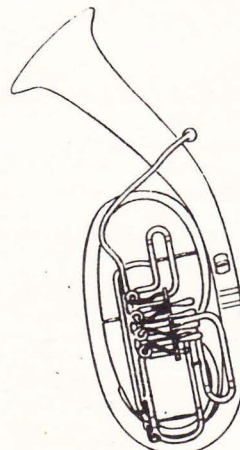
Kompol har inte sommarvila ännu
utan sammanträder som vanligt.
Möte måndag den 8.6 kl 19.30 på
vpk-lokalen. Beredning av kom-
munfullmäktige.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Lars
Borgström, Gunnar Sandin och
Kajsa Theander.

Kontaktredaktör för nästa num-
mer Gunnar Sandin, tel 135899.

Kanske mer musik på årets läger.